

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/406/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714206353
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714206353.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, Česká republika, zastúpeného Frídrieh Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej O. I., J., E. XX/XX, o zaplataenie 1 013,01 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/71/2014-26 zo 17.2.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

V ostatnej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čoho sa žalobca návrhom, doručeným mu 17.4.2014, domáhal proti žalovanej, ako navrhol postupovať v konaní, čím návrh odôvodnil, že vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav: Zistil, že 22.10.2010 vystavila POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25 (ďalej len POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) zmenu na vystaviteľa - žalovanú na zmenkovú sumu 1 013,01 € (č.l.5). Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu (ďalej len OS) Spišská Nová Ves 7Er 438/2012 v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinnej - žalovanej na vymoženie sumy 1.013,01 € s prísl. bolo zistené, že 22.10.2010 uzavrela žalovaná ako dlžníčka s POHOTOVOSTĚ-ou, s.r.o. ako veriteľom Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver 400 € s tým, že sa dlžník - žalovaná zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok 392 € a celkovo, že zaplatí 792 € v 12 mesačných splátkach po 66 € počnúc 22.11.2010 na účet veriteľa. V ten istý deň bola vystavená aj zmenka pod č.905100272 na zmenkovú sumu 1 013,01 €, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku 0,25 % denne od 8.4.2011 (č.l.4 exekučného spisu). Uznesením OS Spišská Nová Ves 7Er 438/2012-11 z 12.11.2012 zistil, že súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu (ďalej len titul), ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej rozhodcovskej a.s., Bratislava, Karloveské rameno 8 SR 06355/11 z 21.7.2011 o zaplataenie 1 013,01 €, zmenkového úroku 0,25 % denne z uvedenej sumy od 8.4.2011 do zaplataenia, zákonného úroku 6% ročne z uvedenej sumy od 25.5.2011 do zaplataenia a trov rozhodcovského konania 308,52 € zamietol z dôvodu, že v predmetnom konaní nebola platne uzavretá rozhodcovská doložka. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.8.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach 16CoE 200/2013-24 z 24.4.2014. Citujúc znenie § 11 ods.1, § 14 ods.1, § 17, § 75, § 76 ods.1 zák. zmenkového a šekového, § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 22.10.2010 a § 39 O. z. uviedol: V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanej právo zo zmenky. Žalobca navrhol postup súdu podľa Nariadenia 861/2007 Európskeho parlamentu a

Rady ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s čl.7 ods.1 cit. nariadenia. Podľa nariadenia postupoval a zaslal žalovanej tlačivo C s prílohami s tým, aby sa k uplatnenému nároku vyjadrila. Žalovaná sa však nevyjadrila. V súlade s čl.5 ods.1 nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejme, že pôvodným veriteľom bola POHOTOVOSTĚ, s.r.o., o ktorej je všeobecne známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo preto potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zák. Zistil, že na OS Spišská Nová Ves sa vedie označené exekučné konanie a že podkladom pre vydanie titulu bola zmenka, z ktorej odvodzuje svoj nárok žalobca aj v tomto konaní 11C 71/2014. V exekučnom spise sa nachádza aj označená úverová zmluva, z ktorej obsahu je zrejme, že zmenka kryla spotrebiteľský úver poskytnutý POHOTOVOSTĚ-ou, s.r.o. Preto aj napriek výhradám žalobcu je toho názoru, že z tohto vyplýva, že sa musel v konaní zaoberať otázkou, či zmenka bola vydaná v súlade s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. Ide teda o skúmanie platnosti právneho úkonu ex offo a nie sú k tomu potrebné žiadne námietky povinnej strany, ako sa toho dožadoval žalobca. § 4 ods.6 zák.č.258/2001 Z. z., účinné k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a vystavenia zmenky, jednoznačne zakazovalo plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila zabezpečovacia zmenka. V takom prípade nemohla zmenková suma byť vyššia ako aktuálny stav dlhu na úverovej istine a prísl. (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak bola zmenka vyplnená v rozpore s týmito podmienkami, veriteľ ju nemohol od dlžníka prijať a ak ju prijal, tak na požiadanie dlžníka ju musel vrátiť. Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky je preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., pretože úver bol poskytnutý vo výške 400 € a zmenková suma, okrem zmenkového úroku, je na sumu 1 013,01 €. Zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zák., preto je neplatná. Podľa zák. žalobca takúto zmenku nesmel ani prijať a ak ju prijal porušil zák. Ak zák. zakazuje prijať zmenku vyplnenú v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., nemôže si veriteľ z takejto zmenky uplatňovať ani právo na súde. Vo všeobecnosti súhlasí so stanoviskom žalobcu, že zmenkové právo je vo svojej podstate konštruované tak, že povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu je právne nezávislá od záväzkového vzťahu a že nárok z platnej zmenky by mal byť záväzkom nesporným. Neplatí to však vo všetkých prípadoch, pretože ak niektoré právne predpisy limitujú alebo zakazujú použitie zmenky, tak sa musia rešpektovať a pri posudzovaní nárokov zo zmenky sa musí na ne prihliadať. Ak zmenku obmedzujú alebo zakazujú iné predpisy, nie je možné posudzovať platnosť zmenky len podľa ust. zák.č.191/50 Zb. Ide preto o skúmanie platnosti právneho úkonu podľa § 39 O. z. Platnosť právneho úkonu podľa § 39 O. z. skúma z úradnej povinnosti a nie sú k tomu potrebné žiadne úkony alebo námietky účastníka konania, ako sa dožadoval žalobca. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil právo ako indosatár je zmenkou neplatnou, preto jeho návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Žalovaná, ktorá bola úspešná v tomto konaní má podľa § 142 ods.1 O. s. p. nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi. Keďže jej žiadne odôvodnené trovy nevznikli rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Tvrdí, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj napadnutým rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie (ďalej len EÚ), konkrétne k porušeniu čl.4,5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007 (ďalej len Nariadenie). Nariadenie má všeobecnú pôsobnosť a je záväzné vo všetkých svojich častiach a priamo aplikovateľné v Slovenskej republike (ďalej len SR). V danej veci: a) Súd predvolal strany dorúčením listiny Predvolanie na pojednávanie. Citoval znenie čl.5 ods.1 Nariadenia. Tvrdí, že súd nemohol nariadiť pojednávanie. Na rozhodnutie o nariadení pojednávania neboli splnené podmienky Nariadenia. Výnimočná možnosť ústneho pojednávania zabezpečuje hospodárnosť a rýchlosť konania s nízkou hodnotou sporu. Pojednávanie možno nariadiť podľa Nariadenia len vo veciach rozporných tvrdení účastníkov konania, kde nebude možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov len na základe predložených listinných alebo iných dôkazov. Pojednávanie nemožno uskutočniť za účelom: - zisťovania doplňujúcich informácií od účastníkov konania; - doplnenia skutkových tvrdení; - doplnenia dôkazov; pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v čl.7 ods.1 písm. a) Nariadenia. Pojednávania nie je možné nariadiť podľa Nariadenia vtedy, ak súd hodlá vykonávať iné právne posúdenia alebo ak súd neschvaľuje materiálne vyjadrenie práva EÚ prejavujúce sa v zostavení

prílohy č. III Nariadenia (Tlačivo C na žalobnú odpoveď). Tlačivo C svojim obsahom reflektuje na najdôležitejšie stanoviská žalovaného v konaní. Žalovaný nie je nútený obmedziť svoje argumenty na obsah tlačiva C, ale v zmysle čl.5 bod 3 Nariadenia môže svoje stanovisko vykonať akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. V podmienkach SR rozhoduje súd o nariadení pojednávania formou uznesenia. Súd žiadne rozhodnutie o nariadení pojednávania nevydal a nedoručil ho stranám v súlade s § 45 a n. O. s. p. Súd mal povinnosť podľa Nariadenia rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť tak, aby bolo v zmysle čl.5 bodu 1. Nariadenia pre účastníkov poznateľné z akých dôvodov považuje za potrebné vykonať ústne pojednávanie. Ak súd o nariadení pojednávania nerozhodol platne uznesením, toto sa nemohlo uskutočniť a ak sa uskutočnilo, jeho výsledky nemohli byť použité pre meritórne rozhodnutie súdu. Právne účinky môžu zakladať len také procesné úkony súdu, ktoré vykonal na základe právoplatných rozhodnutí. Konanie je postihnuté závažnou vadou, pretože bol porušený § 167 a n. O. s. p., čo vyvolalo v konaní zásadné právne následky (vykonanie ústneho pojednávania) a ovplyvnilo meritórne rozhodnutie súdu v tom smere, že následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. 2. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, o. i., oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On (žalobca) a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. 3. Podľa § 120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdých účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacía zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. 4. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spíňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov „nevyhnutých“ pre rozhodnutie vo veci. 5. § 120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania („koncentračný“ zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážene, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 6. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 7. Žalovaná mohla na základe čl.5 ods.3 a ods.6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to „zo“ dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. 8. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo jej charakter ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovanú v tomto konaní. Navyše žalovaná o túto podporu nepreukázala žiadny záujem. Súd teda túto ochranu

žalovanej prakticky nanútil, bez jej vôle. 10. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť napadnutého rozhodnutia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR, na ktorú poukazuje v tomto odvolaní a ktorá má byť súdu známa. Žalovaná mu nedoručila žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl.5 ods.3 alebo 6 Nariadenia! Súd bol preto povinný postupovať podľa čl.7 ods.3 Nariadenia (citoval jeho znenie). Čl.7 Nariadenia upravuje procesný postup súdu pri skončení konania a „obligátorne“ ustanovuje súdu povinnosť vydať rozsudok o pohľadávke bez nariadenia pojednávania vždy, ak sa súdu nedoručila odpoveď žalovanej! V danej veci súd nariadil a vykonal pojednávanie, čo legálne nemohol urobiť. 11. Súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaná s POHOTOVOSŤ-ou, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. 12. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania! Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani on sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle § 120 ods.3 O. s. p. súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Musí však ísť o tvrdenia účastníkov konania a nie o fabulované tvrdenie súdu, ktoré nepotvrdí žiadny účastník. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. 13. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 14. Súd v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že je názoru, že pre rozpor so zák. spočívajúci v jeho obchádzaní je v zmysle § 39 O. z. neplatná zmenková dohoda, na základe ktorej spotrebiteľ podpísal v prospech podnikateľa zmenku a preto aj z tohto dôvodu návrh zamietol. Zároveň súd uviedol, že nakoľko zmenková zmluva uzatvorená medzi žalovanou a POHOTOVOSŤ-ou s.r.o. je absolútne neplatná, súd tento návrh zamietol. Je potrebné uviesť, že nepozná a nie je mu jasný pojem zmenková zmluva. 15. Uvádza, že súd zovšeobecňuje svoje tvrdenia. Súd uvádza, že dochádza k zneužitiu postavenia voči žalovanej tým, že POHOTOVOSŤ s.r.o. (jeho právna predchodkyňa) dala vystaviť predmetnú zmenku, pričom následky (právne účinky) zmenky nemohli byť vzhľadom na náročnú právnu úpravu zmenkového a šekového práva žalovanej známe a jasné. Citoval, čo v tejto veci KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 43CoZm/18/2013 z 28.11.2013 uviedol (citoval z jeho odôvodnenia). 16. Uviedol, že súd pri svojom odôvodnení vychádza len zo zaužitej praxe súdu v iných právne a skutkovo obdobných veciach. Týmto konaním nepochybne došlo k porušeniu základného na spravodlivý súdny proces, ako aj odňatiu možnosti konať pred súdom. 17. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 18. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo k bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 19. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (jeho znenie citoval). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 20. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovanej) prevzal súd a suploval jej aktivitu. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 21. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., súd porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihladol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 22. Súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne

námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše mu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. 23. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru sudu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia v čase vyplnenia, ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie zmeny zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. 24. Poukázal na rozsudok NS Českej republiky (ďalej len ČR) 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbírke súdnych rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; z jeho odôvodnenia citoval). 25. Vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 26. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zák. o spotrebných úveroch a že tomuto zák. odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zák. predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený jeho nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. A takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že sa návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 61,41 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál. Príloha: Rozsudok NS SR 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

Žalobca podaním (č.l.63) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

Podľa § 208 O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods.2 O. s. p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie žaloby späť, alebo schváli zmier.

Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanej 23.2.2016 (doručenka pri č.l.63a), a tá s ním súhlasila (jej podanie z 24.2.2016 na č.l.65, došlé súdu 29.2.2016).

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Súd rozhodnutie zruší, len ak (o. i.) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.] alebo súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods.1 písm. h) O. s. p.].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvého stupňa bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Uznesenie o nariadení pojednávania je uznesením o vedení konania, proti ktorému odvolanie nie prípustné [§ 202 ods.3 písm. a) O. s. p. - odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania], preto ho nebolo potrebné účastníkom konania doručovať, keďže ani pre vedenie konania to nebolo potrebné [§ 168 ods.2 O. s. p. - uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť].

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť:

Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.5) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcom k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade so súdnou praxou formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.